

NASREEN'S SECRET SCHOOL

A TRUE STORY FROM AFGHANISTAN

Jeanette Winter

नसरीनची गुप्त शाळा

अफगानिस्तानची एक खरी गोष्ट

जेनेट विंटर, मराठी: स्वप्नाली नाईक





Young Nasreen has not spoken a word to anyone since her parents disappeared.

In despair, her grandmother risks everything to enroll Nasreen in a secret school for girls. Will a devoted teacher, a new friend, and the worlds she discovers in books be enough to draw Nasreen out of her shell of sadness? Based on a true story from Afghanistan, this inspiring book will touch readers deeply as it affirms both the life-changing power of education and the healing power of love.

नसरीनचे आई वडील निघून गेल्यापासून लहान नसरीन कुणाशी एकही शब्द बोलली नव्हती. सर्व काही पणाला लावून निराशेच्या गर्तेत तिची आजी तिचे नाव मुलींच्या एका गुप्त शाळेत नोंदवते. एक एकनिष्ठ शिक्षक, एक नवीन मैत्रीण आणि पुस्तकांमधून तिने शोधलेले जग हे नसरीनला तिच्या दुःखामधून बाहेर काढायला पुरेसे असेल का? अफगानिस्तान मधील खऱ्या घटनेवर आधारित हे पुस्तक वाचकांच्या हृदयाला स्पर्श करेल कारण हे पुस्तक शिक्षणामध्ये जीवन बदलण्याचे आणि प्रेमांमध्ये उपचाराचे सामर्थ्य आहे याची खात्री पटवून देते.



To the courageous women and girls of Afghanistan

अफगानिस्तान मधील शूर महिला आणि मुलींना समर्पित.

Author's Note

The Global Fund for Children, a nonprofit organization committed to helping children around the world, contacted me about basing a book on a true story from one of the camps they support.

I was immediately drawn to an organization in Afghanistan that founded and supported secret schools for girls during the 1996-2001 reign of the Taliban.

The founder of these schools, who requested anonymity, shared the story of Nasreen and her grandmother with me. Nasreen's name has been changed.

Before the Taliban seized control of Afghanistan,

- 70% of the schoolchildren were women
- 40% of the doctors were women
- 50% of the students of Kabul University were women

After the Taliban seized control of Afghanistan,

- Girls weren't allowed to attend school or university
- Women weren't allowed to work outside the home
- Women weren't allowed to leave home without a male relative as chaperon
- Women were forced to wear a burqa that covered their entire head and body,

with only a small opening for their eyes.

There was no singing or dancing or kite flying. Art and culture, in the birthplace of the immortal poet Rumi was banished. The colossal Bamiyan Buddhas, carved into the side of the mountain, was destroyed. Years of isolation and fear had begun.

But there was also bravery from citizens who defied the Taliban in many ways, including supporting the secret school for girls.

Even now, after the fall of the Taliban in Afghanistan in 2001, danger remains.

Still, schools are bombed, set on fire, and closed down. Still, there are death threats to teachers.

Still, girls are attacked or threatened if they go to school.

And STILL, the girls, their families, and their teachers defy the tyranny by keeping the schools open.

Their courage has never wavered.

लेखकाचे मनोगत

ग्लोबल फंड फॉर चिल्ड्रन ही एक अशासकीय संस्था जगभरातील मुलांना मदत करण्यास वचनबद्ध असून, ही संस्था मदत करत असलेल्या शाळांपैकी एका शाळेतील सत्य घटनेवर आधारित एक पुस्तक लिहिण्यासाठी त्यांनी माझ्याशी संपर्क साधला.

मी लगेचच अफगानिस्तानमधील या संस्थेकडे ओढलो गेलो, यांनी 1996-2001 या काळात तालिबानच्या राजवटीत मुलींसाठी गुप्त शाळेची स्थापना करून त्यांना मदत केली.

या शाळेचे संस्थापक यांनी आपले नाव गुप्त ठेऊन, नसरीन आणि तिच्या आजीची गोष्ट मला सांगितली. यामध्ये नसरीनचे नाव बदलले गेले आहे.

तालिबानने अफगानिस्तानवर नियंत्रण ठेवण्याच्या आधी,

- शाळेतील मुलींची संख्या 70% होती.
- 40% स्त्रिया डॉक्टर होत्या.
- काबुल विद्यापीठातील विद्यार्थ्यांपैकी 50% विद्यार्थी या स्त्रिया होत्या.

तालिबानने अफगानिस्तानवर नियंत्रण ठेवल्यानंतर,

- मुलींना शाळा किंवा विद्यापीठामध्ये जायला परवानगी नव्हती.
- स्त्रियांना घराबाहेर काम करण्याची परवानगी नव्हती.
- एखादा पुरुष सोबत असल्याशिवाय स्त्रियांना घराबाहेर जाण्याची परवानगी नव्हती.
- स्त्रियांना बुरखा घालण्याची सक्ती केली होती, ज्यामध्ये संपूर्ण डोके आणि शरीर झाकले जाते, फक्त डोळ्यांसाठी थोडी जागा उघडी असते.

तेथे गाणे किंवा नाचणे किंवा पतंग उडविणे पूर्णपणे बंद झाले होते. अमर कवी रुमी यांच्या जन्मठिकाणी कला आणि संस्कृतीवर बंदी घातली होती. पर्वतामध्ये कोरलेल्या बामियान बुद्धाच्या प्रचंड मोठ्या मूर्त्या नष्ट केल्या होत्या. वेगळे होण्याची आणि भीतीची युगं सुरु झाली होती.

परंतु तेथील काही नागरिकांनी तालिबानला वेगवेगळ्या मार्गांनी पराभूत करण्याचे धैर्य दाखवले होते, जसे की मुलींच्या गुप्त शाळांचे समर्थन करणे.

2001 मध्ये तालिबानचे अफगानिस्तानवरील वर्चस्व संपुष्टात आल्यानंतर अजूनही तेथे धोका आहे.

अजूनही, शाळांवर बॉम्ब टाकले जातात, आग लावली जाते, शाळा बंद केल्या जातात. अजूनही शिक्षकांना मृत्यूच्या धमक्या दिल्या जातात.

अजूनही, मुली जर शाळेत गेल्या तर त्यांच्यावर हल्ले केले जातात किंवा धमक्या दिल्या जातात. आणि तरीही, मुली, त्यांचा परिवार, त्यांचे शिक्षक जुलूमशाहीला विरोध करत शाळा चालू ठेवत आहेत.

त्यांचे धैर्य कधीही डगमगले नाही.



My granddaughter, Nasreen, lives with me in Herat, an ancient city of Afghanistan.

Art and music and learning once flourished here.

माझी नात नसरीन माझ्यासोबत अफगानिस्तान मधील हेरात या प्राचीन शहरात रहाते.
एके काळी कला, संगीत आणि शिक्षण येथे भरभराटीला आलं होतं.



Then the soldiers came and changed everything.

The art and music and learning are gone.

Dark clouds hang over the city.

नंतर सैनिक आले आणि सर्वकाही बदललं. कला, संगीत आणि शिक्षण सर्व काही गेले. अज्ञानाचे काळे ढग शहरावर पसरले.



Poor Nasreen sat at home all day, because girls are forbidden to attend school. The Taliban soldiers don't want girls to learn about the world, the way Nasreen's mama and I learned when we were girls.

बिचारी नसरीन दिवसभर घरामध्येच बसून रहायची, कारण मुलींना शाळेत जायला बंदी घातली होती. ज्या पद्धतीने नसरीनची आई आणि मी लहान असताना शिकलो त्याप्रमाणे मुलींनी शाळेत जाऊन जगाविषयी ज्ञान मिळवणे हे तालिबान सैनिकांना मान्य नव्हते.



One night, soldiers came to our house

एका रात्री सैनिक आमच्या घरी आले.



and took my son away, with no explanation.

आणि काहीही स्पष्टीकरण न देता ते माझ्या मुलाला घेऊन गेले.



We waited many days and nights for his return.

आम्ही खूप दिवस आणि रात्र तो परत येण्याची वाट पाहत होतो.



Finally Nasreen's frantic mama went searching for him, even though going out alone in the streets was forbidden for women and girls.

रस्त्यावर एकटं जायला स्त्रिया आणि मुलींना बंदी घातली होती तरीदेखील भयभीत झालेली नसरीनची आई शेवटी त्याला शोधायला गेली.



The full moon passed our window many times as Nasreen and I waited.

मी आणि नसरीन वाट बघत असताना पौर्णिमेचा चंद्र खूप वेळा खिडकीतून जाताना दिसला.



Nasreen never spoke a word. She never smiled. She just sat, waiting for her mama and papa to return. I knew I had to do something.

नसरीन एकही शब्द बोलली नाही. ती कधीही हसली नाही. ती फक्त बसायची आणि तिचे आई वडील परत येण्याची वाट बघायची. मला माहित होतं मला काहीतरी करायला हवं होतं.



I had heard whispers about a school, a secret school for girls, behind a green gate in a nearby lane. I wanted Nasreen to attend this secret school. I wanted her to learn about the world, as I had. I wanted her to speak again.

मी शेजारच्या गल्लीतली एका हिरव्या फाटकाच्या मागच्या बाजूला असणाऱ्या एका शाळेविषयी, मुलींच्या एका गुप्त शाळेविषयी कुजबुज ऐकली होती. मला वाटत होतं नसरीन ने या गुप्त शाळेत जावं. जसं मी जाणून घेतलं होतं तसं मला वाटत होतं नसरीननेही जगाविषयी जाणून घ्यावं. मला वाटत होतं तिने पुन्हा बोलावं.



So one day, Nasreen and I hurried down the lanes until we came to the green gate. Luckily, no soldier saw us

म्हणून एके दिवशी मी आणि नसरीन हिरव्या रंगाचं फाटक येईपर्यंत घाईघाईने चालत गल्लीकडे गेलो. सुदैवाने कोणत्याही सैनिकांनी आम्हाला पाहिलं नाही.



I tapped lightly. The teacher opened the gate and we quickly slipped inside.

मी हळूच दार वाजवले. एका शिक्षिकेने दार उघडले आणि आम्ही पटकन आतमध्ये घुसलो.



We crossed the courtyard to the school One room in a private house filled with girls.

आम्ही अंगण पार करून शाळेत पोहचलो...एका खाजगी घरामधील एक खोली मुलींनी भरलेली होती.



Nasreen took a place at the back of the room. Please Allah, open her eyes to the world. I pray as I left her there.

नसरीन त्या खोलीच्या मागच्या बाजूला जाऊन बसली. हे अल्ला, जगातील ज्ञान मिळविण्यासाठी तिचे डोळे उघड. तिला तिथे सोडून जाताना मी प्रार्थना केली.



Nasreen didn't speak to the other girls. She didn't speak to the teacher. At home, she remained silent.

नसरीन इतर मुलींसोबत बोलली नाही. ती त्या शिक्षिकेसोबतही बोलली नाही.
घरीसुद्धा ती एकदम शांत राहिली.



I was fearful that the soldiers would discover the school. But the girls were clever. They slipped in and out of the school at different times so as not to arouse suspicion. And when the boys saw the soldiers near the green gate, they distracted them.

मला भीती होती की सैनिक ती शाळा शोधून काढतील. परंतु मुली हुशार होत्या. कुणालाही संशय येऊ नये म्हणून त्या वेगवेगळ्या वेळी शाळेत जायच्या आणि यायच्या. आणि जेव्हा मुले सैनिकांना त्या हिरव्या फाटकाजवळ बघायचे तेव्हा ते त्यांचे लक्ष विचलित करायचे.



I heard of a soldier who pounded on the gates demanding to enter.

मी एका सैनिकाबद्दल ऐकले होते कि जो फाटकावर हात आपटत शाळेत जबरदस्ती घुसण्याची मागणी करत होता.



But all he found was a room filled with girls reading the Koran, which was allowed. The girls had hidden their schoolwork, outwitting the soldier.

परंतु त्याला काय आढळले तर कुराण वाचत बसलेल्या मुलींनी भरलेली एक खोली, जे करण्यासाठी परवानगी होती. मुलींनी शाळेची पुस्तके लपवून ठेवलेली होती, अश्याप्रकारे त्यांनी त्या सैनिकाला चांगलच फसवलं.



One of the girls, Mina, sat next to Nasreen every day.

But they never spoke to each other. While the girls were learning Nasreen stayed inside herself.

त्यांच्यामधील एक मुलगी मीना दररोज नसरीनच्या शेजारी बसायची. परंतु त्या दोघी एकमेकींशी कधीही बोलल्या नाही. इतर मुली शिकत असताना नसरीन स्वतःमध्येच गुंगलेली असायची.



When school closed for the long winter recess, Nasreen and I sat by the fire. Relatives gave us what food and firewood they could spare. We missed her mama and my son more than ever. Would we ever know what had happened?

जेव्हा हिवाळ्याच्या सुट्ट्यांमध्ये शाळा खूप दिवस बंद झाली, तेव्हा नसरीन आणि मी शेकोटीजवळ बसलो. नातेवाईकांनी ते वाचवू शकतील एवढं अन्न आणि सरपण आम्हाला दिलं. तिच्या आई आणि वडिलांची आम्हाला नेहमीपेक्षा जास्त आठवण आली. आम्हाला माहित नव्हतं काय घडलं होतं?



The day Nasreen returned to school, Mina whispered in her ear.

ज्या दिवशी नसरीन शाळेत परत गेली त्या दिवशी मीना तिच्या कानात काहीतरी कुजबुजली.



And Nasreen answered back.

आणि नसरीन ने त्याचे उत्तर दिले.



**With these words, her first since her mama went searching,
Nasreen opened her heart to Mina.**

तिची आई वडिलांना शोधायला गेल्यापासून पहिल्यांदा ती काहीतरी बोलली, नसरीन ने मीना
जवळ आपलं मन मोकळं केलं.



And she smiled for the first time since her papa was taken away.

आणि तिच्या वडिलांना दूर नेल्यापासून ती पहिल्यांदा हसली.



At last, little by little, day by day, Nasreen learned to read, to write, to add and subtract.

शेवटी थोडे-थोडे करून, दिवसेंदिवस नसरीन वाचायला, लिहायला, बेरीज आणि वजाबाकी करायला शिकली.



Each night she showed me what she had discovered that day.

प्रत्येक रात्री ती मला दाखवायची की त्या दिवशी तिने काय शोधलं होतं.



Windows opened for Nasreen in that little schoolroom.

त्या छोट्या शाळेमध्ये नसरीनसाठी ज्ञानाच्या खिडक्या उघडल्या.



**She learnt about the artists and writers and scholars and mystics
who, long ago,**

ती चित्रकार, लेखक, विद्वान आणि रहस्यवादी यांच्याबद्दल शिकली, ज्यांनी खूप आधी



made Herat beautiful.

हेरात सुदर बनवलं.



Nasreen no longer feels alone. The knowledge she holds inside will always be with her, like a good friend.

नसरीनला आता अजिबात एकटं वाटत नाही. जे ज्ञान तिने जपून ठेवले आहे ते सतत एका चांगल्या मित्रासारखं तिच्यासोबत राहील.



Now she can see blue sky beyond those dark clouds.

त्या काळ्या ढगांच्या मागे असलेल्या निळ्या आकाशाला आता ती पाहू शकते.



As for me, my mind is at ease. I will wait for my son and his wife. But the soldier can never close the window that have opened for my granddaughter.

माझ्या मनाला आता शांती मिळाली आहे. माझा मुलगा आणि त्याची बायको यांची मी वाट पहात राहील. परंतु माझ्या नातीसाठी उघडी झालेली खिडकी ते सैनिक कधीही बंद करू शकणार नाही.



Jeanette Winter lives in New York City, where she has written and illustrated many books for children based on true-life stories, including the highly acclaimed *Mama, Wangari's Trees of Peace* and *The Librarian of Basra*, which was an ALA Notable Children's Book and a winner of the Bank Street College of Education's Elora Stieglitz Straus Award.

जेनेट विंटर या न्यूयॉर्क शहरात राहतात, जिथे त्यांनी मुलांच्या जीवनातील सत्य घटनेवर आधारित खूप चित्रे काढली आणि पुस्तके लिहिली, त्यामध्ये अत्यंत प्रशंसनीय *मामा, वंगारीस ट्रीज ऑफ पीस* आणि *द लायब्रेरियन ऑफ बसरा* या पुस्तकांचा समावेश आहे, ज्या पुस्तकांसाठी त्यांना बँक स्ट्रीट कॉलेज ऑफ एज्युकेशनचा *एलोरा स्टिग्लिट्ज स्ट्राउस* पुरस्कार मिळाला.

The GLOBAL FUND FOR CHILDREN

(www.globalfundforchildren.org) is a nonprofit organization committed to advancing the dignity of children and youth around the world. The Global Fund for Children pursues its mission by making small grants to innovative community-based organizations working with some of the world's most vulnerable children and youth.

द ग्लोबल फंड फॉर चिल्ड्रेन (www.globalfundforchildren.org)

ही अशासकीय संस्था जगभरातील मुले आणि तरुण यांचा आत्मसन्मान वाढवण्यासाठी मदत करते. द ग्लोबल फंड फॉर चिल्ड्रेन ही, ज्या संस्था जगातील सर्वात असुरक्षित मुले आणि तरुणांसाठी काम करतात अश्या नाविन्यपूर्ण समुदायावर आधारित छोट्या संस्थांना आर्थिक मदत करून आपल्या ध्येयाचा पाठपुरावा करते.